

ARQUEOLOGIA PROHIBIDA

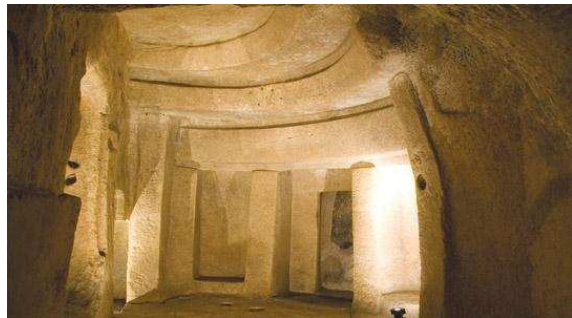

VII

CRANIS DOLICOCÈFALS A HAL SAFLIENI

El subsòl de l'hipogeu de Hal Saflieni, a Malta, va ser explorat per primera vegada per sir Themistocles Zammit a principis del segle XX amb uns treballs d'excavació que desenterraren les restes de set persones enterrades en una capa de terra roja. D'aquell descobriment avui només queden sis cranis apilats en el soterrani del Museu Nacional d'Arqueologia de Malta, sense que ningú sàpiga què va passar amb la resta de les troballes. Els funcionaris del museu diuen que, senzillament varen desaparèixer.

Les excavacions es portaren a terme sota la direcció de l'arqueòleg jesuïta Emmanuel Magri, com a comissionat del Museu de la Valletta. Durant els treballs els investigadors trobaren milers d'esquelets completament desarticulats al costat de fragments de ceràmica i altres petits objectes, que foren testimoni del pas d'un sobtat cataclisme marí i molt potent (per exemple un tsunami). Els dogmes acadèmics, tot i així, estan destinats a sobreviure gràcies a l'enèsima "casual" desaparició de proves decisives. A més, tan bon punt l'estudiós jesuïta va acabar l'elaboració de l'inventari dels artefactes desenterrats, fou traslladat per la seva orde a Tunis on va morir sobtadament (1907). Així el professor Magri no va ser mai capaç de completar la publicació del seu informe detallat i l'expedient que va redactar va desaparèixer poc després de la seva mort. **Una nova ocultació de proves incòmodes.**

Hipogeu de Hal Saflieni

En el jaciment arqueològic de Hal Saflieni, s'hi varen trobar cranis amb unes característiques molt interessants, que pertanyien a una estirp racial diferent.

Algunes de les troballes presenten característiques dollicocèfals naturals realment sorprenents, i el seu descobriment contextual, en un dels més antics indrets de culte megalític, suggereix que pertanyien al llinatge sacerdotal identificat pels pobles egipcis i mesopotàmics amb el nom de sacerdots-serpent (donat l'anòmal aspecte que els caracteritzava). Els estranys cranis dollicocèfals (caracteritzats per un desproporcionat

allargament de la part posterior) foren trobats pels arqueòlegs en un temple subterrani dedicat al culte de la Deessa Mare. Aquestes particulars restes humanes dolicocefales correspondrien a les característiques físiques de l'antiga reialesa descoberta a Egipte per l'egiptòleg Emery, i podrien ser la clau per entendre la relació etnocultural que existia entre la casta sacerdotal egípcia i la sumèrico-mesopotàmica.

L'existència dels cranis dolicocefals maltesos no es va verificar fins el 1985 i més tard foren exposats durant algun temps en el Museu d'Arqueologia de la Valletta. Tot i així darrerament van ser retirats i desats en un soterrani del museu que no està obert al públic. Les anomalies més interessants detectades són l'absència de les línies de soldadura cranials normals, i aquesta particularitat anatòmica sembla ser la causa de l'allargament de les parets

temporals i de l'elongació del crani a la seva part posterior.

En presència de l'estudiós Mark Anthony Mifsud uns delegats de la revista especialitzada Hera, confirmaren que un dels cranis trobats a l'hipogeum de Hal Saflieni era particularment extraordinari.

Aquest crani, mostrava una dolicocefàlia atípica i molt pronunciada, és a dir, un allargament desproporcionat de la part posterior del crani amb una absoluta absència de la sutura mitjana anomenada "línia sagital". Es tracta d'un detall anatòmic particular considerat "impossible" per la bibliografia mèdica internacional. Aquesta manca de soldadura sagital del crani podria ser l'origen de la forma dolicocefala típica de la raça humana que en temps molt reculats haurien estat la casta dominant.

Les proves de radiocarboni realitzades en algunes troballes del jaciment maltès de Ghar Dalam indiquen amb certesa la presència humana a Malta ja el 5.200 aC. el que confirma l'existència d'un indret de culte en ple període Neolític.

Crani dolicocefal